Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26043
Copyright: Admont, Benediktinerstift

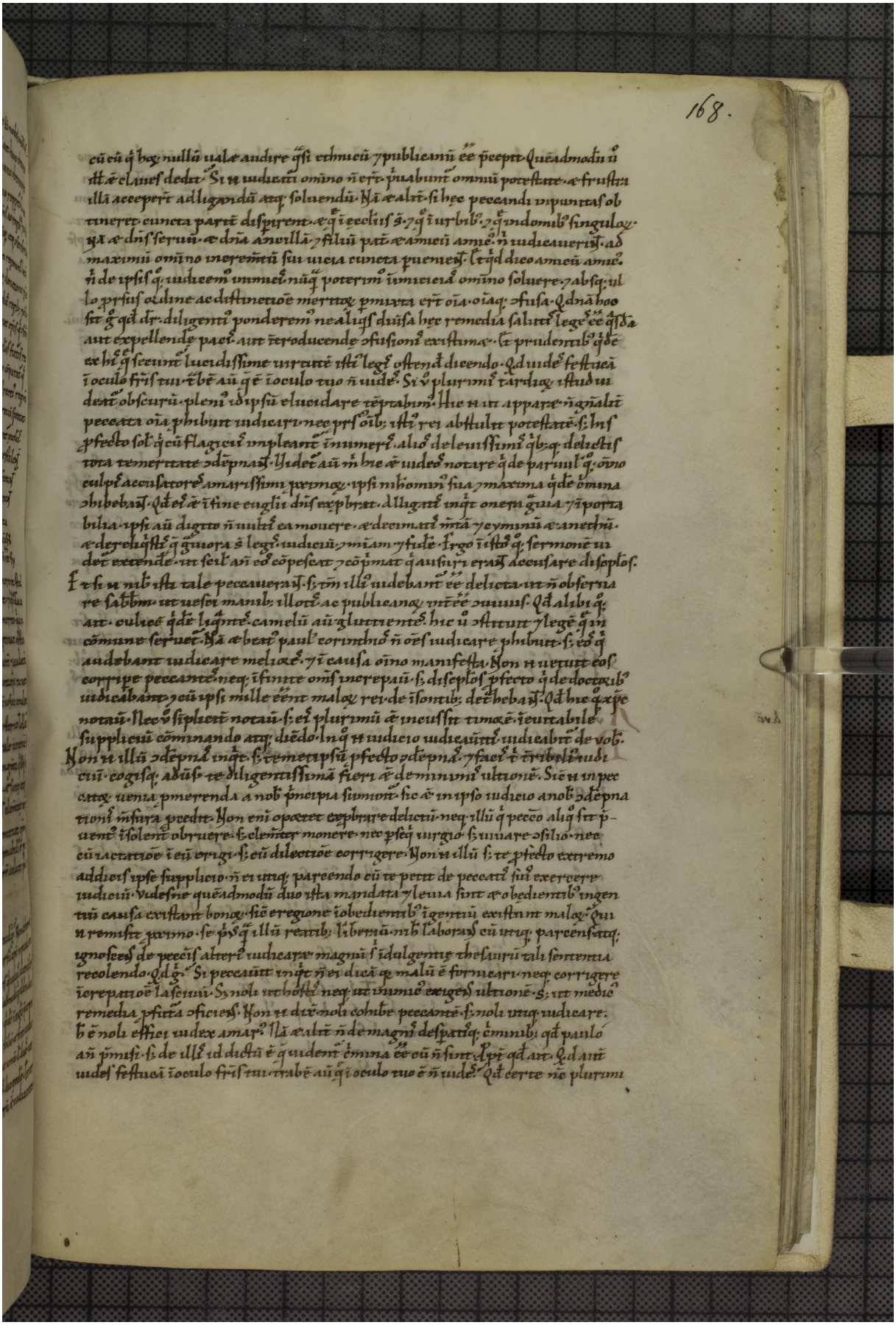

168.

cũ cũ q̃ hꝯ nullũ ualæ audire q̃si ethnicũ ⁊ publicanũ ēe ꝓcepit. Quēadmodũ ũ
ittæ claues dedit. Si u iudicũ omino ñ erit. ꝓuabunt omnũ potestate. æ frustra
illã acceperit adligandũ atq; soluendũ. Nã æ alit. si hec peccandi impunitas ob
tineret cuncta parit disputent. æ q̃ i ecclis s. ⁊ q̃ i urbib. ⁊ q̃ in domib. singulaꝯ.
ꝯa æ dñs seruũ. æ dna ancillã. ⁊ filiũ pãt æ amicũ amic. ñ iudicauerint. ad
maximũ omino incremẽtũ suũ uicia cuncta puenient. Et q̃d dico amicũ amic.
ñ de ipsis q. iudicem inimici nũq̃ poterim inimicicia omino soluere. ⁊ absq. ul
lo prius odine ac distinctione merituꝯ pmixta erit oia. oiaq. ꝯfusa. Q. dnã hoc
sit q̃ qd dr. diligenti ponderem. ne aliqs diuisa hec remedia salutis lege ēe q̃sda
aut expellende pacis. aut introducende ꝯfusionis existimet. Et prudentib. q̃de
ex his q̃ secunt lucidissime uirtute isti legi ostendit dicendo. Q. d. uide festuca
i oculo fratris tui. trabẽ aũ q̃ē i oculo tuo ñ uides. Si ꝯ plurimi tardiꝯ istud u
dent obscurũ. pleni ꝯ ipsũ elucidare tẽptabim. Hic u ut appare. ñ gnalit
peccata oia phibuit iudicari. nec prs oib. isti rei abstulit potestatẽ. s. hns
ꝓfecto sol. q̃ cũ flagicia impleant inumeri. aliꝯ deleuissimi q̃b. q. delictis
tota temeritate ꝯdẽpnant. Vt dicẽ aũ in hic æ iudes notare q̃ de parui q. omno
culpi accusatores amarissimi preimꝯ. ipsi mhomin sua ⁊ maxima q̃de omina
ꝯhibebant. Qd ei æ itine euglii dñs exphrat. Alligant inqit onera grua ⁊ impo
bilia. ipsi aũ digito ñ uult ea mouere. æ dicimant mta ⁊ eymina æ anethũ.
æ dereliquit q̃ grauora s legis iudicia. miam ⁊ fidẽ. Ergo i isto q. sermone u
det excende. ut scil. aliq̃ eo cõpescat ⁊ cõpmat q̃ausiri erant accusare disciplos.
Et si u nlꝯ isti tale peccauerant. s. tm illi iudebant ēe delicta. ut ñ obserua
re sabbm. ut uesti manib. illoti. ac publicanꝯ mtẽ ēe iuuenis. Qd alibi q.
aut. culice q̃de ligmte. camelũ aũ glutiente. hic ũ ostitit ⁊ legẽ q̃ in
cõmune seruet. Nã æ beat paul corinthiꝯ ñ oes iudicare phibuit. s. eos q̃
audebant iudicare melioꝯ. ⁊ i causa oino manifesta. Non u uetuit eos
corripe peccantꝯ. neq; ifinite omis inerepant. s. discipulos pfecto q̃ de doctoribus
iudicabant. ⁊ cũ ipsi mille ēent maloꝯ rei. de isomib. deteberant. Qd hic q̃ pe
notant. Nec u simplicit notant. s. ei plurimũ ē incussit timorẽ. iuritabile
supplicũ cõmando atq; dicẽdo. In q̃ u iudicio iudicauit iudicabit de vob.
Non u illũ ꝯdẽpnat inqit. s. temetipsũ pfecto ꝯdẽpnat. ⁊ facit i tribunali iudi
cii cogisq. adiuis. te diligentissima fieri æ de minimi ultionẽ. Sic u in pec
catꝯ uenia pmerenda a nobis pncipia sumimus. sic æ in ipso iudicio a nobis ꝯdẽpna
tioni mũsura predit. Non enim opoteret exphrare delictũ. neq. illũ q̃ peccio aliq̃ sit p-
uenit isolent obruere. s. clemẽter monere. nec psecꝯ iurgio. s. uuare ꝯsilio. nec
cũ iactatione ieiũ origi. s. cũ dilectione corrigere. Non u illũ. s. te pfecto extremo
addicis ipse supplicio. ñ ei uiuꝯ pareendo cũ te petit de peccati suũ exercere
iudicii. Vdesne quēadmodũ duo ista mandata ⁊ leuia sint æ obedientib. ingen
tiũ causa existant bonꝯ. sic e regione iobedientib. igentiũ existunt maloꝯ. Qui
u remisit primo. se pꝯ q̃ illũ reatib. liberauit. mb laborant cũ uiuꝯ. parcensatq.
ignoscens de peccis alteri iudicare magnũ s. idulgentie thesauri tali sententia
recolendo. Qd q̃. Si peccauit inqit in te dicit q. malũ ē formidari. neq. corrigere
iorepatione lasciuũ. s. nolit ut hostis. neq. ut inimicꝯ exigens ultionẽ. s. ut medic
remedia pfitã oficiens. Non u dicẽ. nolit cohibe peccantẽ. s. nolit uiuꝯ iudicare.
b ē nolit effici iudex amar. Illã æ alit ñ de magni desperatiq. eminib. q̃d paulo
ante pmisi. s. de illis id dictũ ē q̃ uident eminia ēe cũ ñ sint. ꝓpter q̃d aut. Q. d aut
uides festuca i oculo fratris tui. trabẽ aũ q̃ i oculo tuo ē ñ uides. Qd certe nõ plurimi